

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Η Pirelli & C. SpA φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Prysman Cavi e Sistemi Srl φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 408 της 12.11.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2020 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ferrari S.p.A. κατά DU

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-720/18 και C-721/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Σήματα – Οδηγία 2008/95/ΕΚ – Άρθρο 12, παράγραφος 1 – Ουσιαστική χρήση σήματος – Βάρος αποδείξεως – Άρθρο 13 – Απόδειξη της χρήσεως «για μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών» – Σήμα που προσδιορίζει μοντέλο αυτοκινήτου το οποίο δεν παράγεται πλέον – Χρήση του σήματος για τα ανταλλακτικά καθώς και για τις σχετικές με το μοντέλο αυτό υπηρεσίες – Χρήση του σήματος για μεταχειρισμένα αυτοκίνητα – Άρθρο 351 ΣΛΕΕ – Σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας – Αμοιβαία προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σχεδίων, υποδειγμάτων και σημάτων)

(2020/C 433/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ferrari S.p.A.

κατά

DU

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, και το άρθρο 13 της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχουν την έννοια ότι σήμα καταχωρισμένο για μια κατηγορία προϊόντων και τα ανταλλακτικά των προϊόντων αυτών πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτέλεσε αντικείμενο «ουσιαστικής χρήσεως», κατά την έννοια του προμνησθέντος άρθρου 12, παράγραφος 1, για το σύνολο των προϊόντων που εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή και για τα ανταλλακτικά τους, εφόσον αποτέλεσε αντικείμενο τέτοιας χρήσεως για ορισμένα μόνον από τα προϊόντα αυτά, όπως τα ακριβά σπορ αυτοκίνητα πολυτελείας, ή μόνον για τα ανταλλακτικά ή τα εξαρτήματα ορισμένων εκ των εν λόγω προϊόντων, εκτός εάν από τα σχετικά πραγματικά και αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει ότι ο καταναλωτής που επιθυμεί να αγοράσει τα ίδια προϊόντα τα αντιλαμβάνεται ως αποτελούντα αυτοτελή υποκατηγορία της κατηγορίας προϊόντων για την οποία έχει καταχωρισθεί το οικείο σήμα.
- 2) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95 έχει την έννοια ότι ένα σήμα μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως από τον δικαιούχο του, κατά τη μεταπώληση, από τον τελευταίο, μεταχειρισμένων προϊόντων τα οποία έχουν διατεθεί στο εμπόριο υπό το εν λόγω σήμα.
- 3) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95 έχει την έννοια ότι υφίσταται ουσιαστική χρήση σήματος από τον δικαιούχο του, όταν αυτός παρέχει ορισμένες υπηρεσίες σχετικές με τα προϊόντα που είχαν προηγουμένως διατεθεί στο εμπόριο υπό το ίδιο σήμα, υπό την προϋπόθεση ότι οι υπηρεσίες παρέχονται υπό το εν λόγω σήμα.

- 4) Το άρθρο 351, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι επιτρέπει σε δικαστήριο κράτους μέλους να εφαρμόσει σύμβαση συναφθείσα μεταξύ κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτου κράτους πριν από την 1η Ιανουαρίου 1958 –ή, για τα κράτη που προσχώρησαν στην Ένωση, πριν από την ημερομηνία προσχωρήσεώς τους– όπως η Σύμβαση μεταξύ της Ελβετίας και της Γερμανίας σχετικά με την αμοιβαία προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σχεδίων, υποδειγμάτων και σημάτων, η οποία υπεγράφη στο Βερολίνο στις 13 Απριλίου 1892, όπως έχει τροποποιηθεί, η οποία προβλέπει ότι η χρήση καταχωρισμένου στο εν λόγω κράτος μέλος σήματος εντός του τρίτου κράτους πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να καθορισθεί εάν υπήρξε «ουσιαστική χρήση» του εν λόγω σήματος, κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95, έως ότου καταστεί δυνατή, με κάποιο από τα μέσα στα οποία αναφέρεται το δεύτερο εδάφιο της διατάξεως αυτής, η άρση ενδεχόμενων ασυμβίβαστων μεταξύ της Συνθήκης ΛΕΕ και της εν λόγω συμβάσεως.
- 5) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95 έχει την έννοια ότι ο δικαιούχος του σήματος φέρει το βάρος να αποδείξει ότι έχει γίνει «ουσιαστική χρήση» του, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

(¹) EE C 54 της 11.02.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2020 [αίτηση του Verwaltungsgericht Aachen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] –Marvin M. κατά Kreis Heinsberg

(Υπόθεση C-112/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2006/126/ΕΚ – Άρθρο 2, παράγραφος 1, και άρθρο 11, παράγραφος 4 – Άδεια οδήγησης – Αμοιβαία αναγνώριση – Έκταση της υποχρέωσης αναγνώρισης – Ανταλλαγείσα άδεια οδήγησης – Ανταλλαγή που πραγματοποιήθηκε σε χρονικό σημείο κατά το οποίο το κράτος μέλος έκδοσης είχε αφαιρέσει το δικαίωμα οδήγησης – Απάτη – Μη αναγνώριση της κτηθείσας με την ανταλλαγή άδειας)

(2020/C 433/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Aachen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marvin M.

κατά

Kreis Heinsberg

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αμοιβαία και άνευ διατυπώσεων αναγνώριση την οποία προβλέπει εφαρμόζεται ως προς την άδεια οδήγησης που χορηγείται κατόπιν ανταλλαγής δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, υπό την επιφύλαξη των εξαιρέσεων τις οποίες αυτή προβλέπει.
- 2) Το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος να αρνηθεί την αναγνώριση άδειας οδήγησης ανταλλαγείσας δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας για τον λόγο ότι το κράτος μέλος, σε χρόνο προγενέστερο της ανταλλαγής, είχε αφαιρέσει το δικαίωμα οδήγησης από τον κάτοχο της άδειας.

(¹) EE C 172 της 20.5.2019.